

enten fører til forøgelse eller formindskelse af den årlige udbetaling eller til forlængelse eller forkortelse af udbetalingsperioden.

Et hovedprincip i lovforslaget går ud på, at ydelse af indekstillaæg fra staten betinges af regelmæssig opsparring af en vis størrelse over en år-række. Det er derfor i § 6, stk. 3, foreslået, at bonus og tillægsrente, der vedrører indbetalingsperioden, som hovedregel først skal komme til udbetaling ratevis efter interessentens fyldte 67. år.

Herfra har man dog ment at burde gøre en undtagelse for de forsikrings- og opsparingskontrakter, i henhold til hvilke interessentens arbejdsgiver helt eller delvis udreder indbetalingerne og som et led i den pågældende ordning har betinget sig udbetaling af den eventuelle bonus eller tillægsrente, som svarer til indbetalingsperioden.

Til § 8.

Henvisningen til folkeforsikringsloven vedrører det 35 pct.-fradrag, som er omtalt i indledningen. Desuden kommer folkeforsikringslovens almindelige fradragsregler til anvendelse, idet den samlede udbetaling i henhold til en indeksskontrakt — dog bortset fra indekstillaægget — medregnes til interessentens indtægt ved beregning af folkepensionens størrelse.

Til §§ 9 og 10.

Der henvises til bemærkningerne i indledningen.

Til § 11.

For at sikre, at kun de, der har præsteret den opsparring, som er en forudsætning for hele ordnin-

gen, kommer til at nyde godt af denne, er det bestemt, at interessenten ikke kan overdrage sin ret i henhold til kontrakten eller disponere over den på anden måde — bortset fra adgangen til at ophæve den. Med hensyn til spørgsmålet om kreditorforfølgning bemærkes, at det for så vidt angår forsikringer i forvejen i forsikringsaftalelovens §§ 116 og 117 er bestemt, at forsikringstagerens ret ikke kan gøres til genstand for kreditorforfølgning. Hvis forsikringstageren går konkurs, og det godtgøres, at han i løbet af de sidste 3 år inden konkursen har anvendt et uforholdsmæssigt stort beløb til præmiebetaling, kan boet i visse tilfælde forlange det for meget erlagte indbetalt. Man har fundet det rimeligt, at tilsvarende regler kommer til at gælde retten i henhold til indeksskontrakter på opsparingsbasis og har derfor i § 11 optaget bestemmelser, der svarer til forsikringsaftalelovens, og som gælder for alle indeksskontrakter.

Til § 12.

Af praktiske grunde foreslås det, at de i loven omhandlede pristalsreguleringer foretages på grundlag af detailpristal, der afrundes nedefter til nærmeste med 5 delelige tal. Herved kan regulering undgås i de år, prisbevægelserne er små.

Det er hensigten i en bekendtgørelse at give mere detaljerede regler for indeksskontrakterne herunder disses form og indhold.

Til § 13.

Bestemmelsen svarer til reglen i folkeforsikringslovens § 86.